

**Nincs helye a hasonló ügyben született döntések automatikus alapulvételének:
A munkabalesetek esetén megítélhető sérelemdíjak mértékét minden esetben az
egészségkárosodás jellege és egyéb egyedi körülmények határozzák meg**

A Kúria egy közelmúltban hozott döntésével iránymutatást adott a bíróságok számára az összehasonlításra alkalmas ügyekben született bírósági határozatok figyelembevételére tekintetében, mikor kimondta, hogy azok automatikus alapulvételének nincs helye, mivel az egyedi körülmények és az egészségkárosodásból eredő hátrányok jellemzően eltérőek, amely eltérő mértékű sérelemdíj megállapítását indokolhatják.

Az alapul szolgáló ügyben a felperesi munkavállaló CNC esztergályosként, illetve lakatosként dolgozott. A munkahelyi baleset során a gépkezelő annak ellenére, hogy a munkavédelmi előírások szerint a gép elindítása előtt egy oda-vissza irányuló visszajelzésnek kellett volna megtörténnie közte és a gépbe a megmunkálandó anyagot behelyező felperes között, a felperesnek hátat fordítva és megfelelő ellenőrzés nélkül indította el a gépet. Ennek következtében a gép a felperes bal kezén három ujját összepréselte, amely súlyos maradandó egészségkárosodást eredményezett, 5% baleseti eredetű össz-szervezeti egészségkárosodást okozva.

A felperes keresetében 9.700.000 forint összegű sérelemdíjat követelt a munkáltatójától, aki a gépkezelő, mint az alperes munkavállalója hibás magatartása miatt okozta a balesetet. A felperes előadta, hogy a baleset súlyosan érintette életét, pszichés problémákat okozott, és munkavállalási képességeit is korlátozta. Az alperes elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíj összegének csökkentését kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetnek 7.000.000,-Ft sérelemdíj megítélésével adott helyt, rögzítve, hogy ezen összeg az ítélelhozatali értékviszonyok mellett az elszenvedett sérelmekkel arányban áll. A munkáltató fellebbezése folytán eljáró ítéltábla azonban a sérelemdíj mértékét jelentősen csökkentette, 3.000.000,-Ft összegre, arra hivatkozással, hogy elvárható, hogy a közel azonos időszakban bekövetkezett hasonló káresemények által okozott károk után megítélt nem vagyoni kártérítések összege kirívóan ne térjen el egymástól, és ennek alátámasztására korábbi kúriai döntéseket hívott fel.

A Kúria a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem eredményeként a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletét hagyta helyben. Döntését azzal igazolta, hogy sérelemdíj mértékének megállapítása során a bíróságoknak az eset körülményeire kell figyelemmel lenniük, különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetre gyakorolt hatására. A Kúriának a felülvizsgálati eljárásban azt kellett vizsgálnia, hogy a bíróságok a felperest ért hátrányokat teljes körűen feltárták-e, azokat kellő súllyal értékelték-e, és ennek során figyelemmel voltak-e a kár bekövetkezésekor érvényes értékviszonyokra és a hasonló tényállású ügyekben kialakult bírói gyakorlatra.

Ez utóbbi kapcsán azonban a Kúria hangsúlyozta, hogy a más, hasonló ügyben hozott döntéseket nem lehet automatikusan alapul venni, mert az egyéni körülmények és az egészségkárosodásból származó hátrányok különbsége eltérő mértékű sérelemdíj megállapítását indokolja. A Kúria rögzítette, hogy a bírói gyakorlat a kártérítési összeg meghatározásának csak a nagyságrendi behatárolásához adhat szempontot, azonban a személyiségi jogsértések és hátrányos következményei különbözőségéből eredően a kártérítési összegek ennél pontosabban nem vethetőek össze. Erre tekintettel a sérelemdíj mértéke megállapítása során figyelemmel kell lenni arra, hogy az összehasonlítás alapjául szolgáló kúriai döntésekben megállapított tényállás és az értékelendő körülmények jelentősen eltérhetnek, így nem adhatnak automatikusan iránymutatást a megítélendő sérelemdíj mértéke tekintetében.